

Дуже лихий
ПРОЛОГ

Свої умови життя Лиха Королева могла описати одним словом — «обмеженість». Якби їй запропонували підібрати ще кілька слів, вона б додала «нестерпність» і «мерзенність», а також іще дещо, чого вам ніколи не скажуть хороші діти, а Оповідачі казок здебільшого воліють уникати.

Тісна в'язниця Лихої Королеви з чорного скла містилась всередині магічного дзеркала, покликаного утримувати навіть наймогутніше зло. Призгодці про змову Мілтона Грімма і його приятелів-чародіїв, що усунули її від влади, очі Лихої Королеви загорілися фіолетовими вогниками.

Вона дійсно була Наймогутнішою Лиходійкою у Країні Казок. І не лише тому, що колись отруїла Білосніжку, а й через несамовитість, яка призвела

до вторгнення у Країну Чудес. Утім, найбільше її дратувало те, що Грімм і не подумав додати ще магічної сили і створити такі умови ув'язнення, які б відповідали королівському сану. Лиха Королева спробувала хоча б зривати павутиння, та воно з'являлось у кутках чарівної в'язниці швидше, ніж його можна було знищити. Зате за весь час вона так і не побачила там жодного павука.

Щоб знову відчувти те саме, що й усі сім тисяч двісті попередніх разів, вона притиснула руки до холодних стін своєї в'язниці.

— Розсунься, — прошепотіла.

— Розійдись, — сказала на повний голос.

— Стань більшою! — вигукнула вона, і тієї ж миті зі спини її накрила хвиля болю. Похитуючись, Лиха Королева притиснула пальці до чола. Вона знала, що головний біль триватиме кілька годин, однак знала також, що не припинить ці спроби. В'язниця досі не стала більшою, та врешті-решт вона *знайде* слабке місце в захисному заклятті — й відтак розширить простір довкола себе, а може, й зовсім утече.

Раптом до неприступної в'язниці увірвався спалах фіолетової блискавки. Здійнявши руки, Лиха Королева приготувалася виголосити закляття атаки у відповідь, але блискавка вже зникла. Королева хмикнула: щось змінилося... Відчуваючи невелике зменшення напруги, вона провела пальцями в повітрі. Потім склала перед собою долоні

так, щоб пальці утворили прямокутник. А тоді почала монотонно наспівувати:

О, як би я хотіла у дзеркалі
знайти,
Хоч тріщинку маленьку,
що й оком не побачиш,
Якою промайнула ця блискавка
сюди.
Звідкіль вона примчала?
Це так багато значить
Для королеви-бранки!

Над бровами Лихої Королеви виступили бісеринки поту. Крізь її голову, живіт і аж до великого пальця лівої ноги пройшов нестерпний біль. Прямом перед нею на стіні окреслився прямокутник світла, потім воно почало поступово згасати, залишивши по собі дерев'яну раму такої ж форми, приблизно сантиметрів шістдесят завширшки, що звисала зі стіни.

— Ха-ха! — вигукнула Королева.

Захисне закляття не зникло, але *ослабло*, й цього виявилось достатньо, щоб можна було застосувати легку магію.

Лиха Королева почала тихенько бурмотіти закляття. Шовковий туман стелився по чорній підлозі в напрямку стін. Із сухим звуком, який можна описати лише як повну протилежність

розбиванню шибки, дерев'яна рама заповнилася сріблястим склом, що перетворилось у справжнє дзеркало. Королева уважно придивилася до свого відображення, зауважила, що її чорного волосся торкнулася сивина, і спохмурніла, пригадавши, як колись була молодою і вродливою.

За допомогою кількох слів і маніпуляцій руками (вони супроводжувалися спалахами болю в голові) їй вдалося поглибити зображення у дзеркалі, й тепер у ньому можна було побачити внутрішній двір Школи казок. Так ось звідки докотилась фіолетова хвиля!

Натовп на терасі був у паніці. Вчителі й учні повідкривали роти від шоку та жаху. Королева не могла зрозуміти, що відбувається, але посмінулась. Це була одна з тих сцен, які вона вважала страшенно смішними. Помітивши свою дочку Рейвен, яка стояла на п'єдесталі, Лиха Королева торкнулася люстра й наказала:

— Відмотуй у минуле.

Зображення застигло, потім події почали прокручуватися у зворотному порядку, аж поки Королева не скомандувала:

— Стоп! А тепер відтворюй.

І дзеркало відобразило попередні події. Рейвен наближалася до величезної книги, розгорнутої на п'єдесталі.

— Ага, — промовила королева, — це, певно, День Наступності.